

REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO

GJYKATA THEMELORE PEJË

Numri i lëndës: 2022:194491
Datë: 05.01.2024
Numri i dokumentit: 05160669

Ep.nr.256/2022

GJYKATA THEMELORE NË PEJË - Departamenti i Përgjithshëm – Divizioni Civil, gjyqtarja Blerta Kelmendi, në çështjen juridike përmbarimore të kreditorit Kompania Kosovare për Furnizim me Sh.A.(KESCO), me seli në B “B K”, nr.5, Ndërtesa e, kati ..., P, ndaj debitorit Q B (S) K, me adresë “M. M”, komuna e P, me bazë juridike përmbarimore pagesa e borxhit në bazë të dokumentit të besueshëm, duke vendosur lidhur me prapësimin e debitorit kundër Urdhrit të Përmbaruesit Privat J K me seli në P, P.nr.243/22, i datës 09.09.2022, jashtë seancës gjyqësore, me datë 05.01.2024, merr këtë:

A K T V E N D I M

I.APROVOHET PJESËRISHT SI I BAZUAR, prapësimi i debitorit Q. B (S) K, me adresë “.M.M”, komuna e P, ashtu që SHFUQIZOHET pjesërisht, Urdhri i Përmbaruesit Privat J. K, me seli në Pejë, P.nr.243/22 i datës 09.09.2022, sa i përket shumës së borxhit në lartësi prej 228.38 euro.

II.REFUZOHET I PABAZUAR, pjesa tjetër e prapësimit të debitorit dhe MBETET NË FUQI Urdhri Përmbarimor, P.nr.243/22 i datës 09.09.2022, i Përmbaruesit Privat J. K, në shumën prej 306.43 euro.

A r s y e t i m

Kreditori Kompania Kosovare për Furnizim me Sh.A. (tutje K) me seli në Bulevardi “B K”, nr.5, Ndërtesa e kati VII, P....., me datë 27.10.2022, ka parashtruar propozim për lejimin e përmbarimit në bazë të dokumentit të besueshëm ekstraktet e verifikuara nga librat

afariste për pagesat e konsumit të energjisë elektrike për periudhën kohore nga data 28.06.2019 deri me datën 16.08.2022, baza juridike borxh në vlerë prej 534.81€.

Përmbartuesi Privat duke vendosur në bazë të propozimit të kreditorit, me Urdhrin për Përmbartim P.nr.243/22, të datës 09.09.2022, ka lejuar përmbartimin e propozuar.

Debitori me datën 19.09.2022, ka parashtruar prapësim kundër këtij urdhri përmbartimor, duke theksuar se dokumenti në bazë të së cilit është nxjerr urdhri përmbartues nuk ka titull ekzekutiv dhe nuk është dokument i besueshëm, pjesa e borxhit të cekur në propozim është borxh i parashkruar sipas dispozitave të nenit 360 par.1.1 të LMD-së, ku parashihet se kërkesa për furnizim me energji elektrike, gaz, ujë dhe shërbimet e mirëmbajtjes parashkruhet pas një viti, duke i propozuar gjykatës që prapësimin ta aprovoj si të bazuar në tërësi ndërsa urdhrin përmbartimor P.nr.243/22, të datës 09.09.2022, ta anuloj për shkak se nuk është i përmbartueshëm dhe borxhi është i parashkruar.

Përfaqësuesi i kreditorit me datën 21.09.2022, ka paraqitur përgjigje në prapësim, duke e kundërshtuar në tërësi si të pabazuar dhe të paargumentuar përmes asnjë prove prapësimin e debitorit. Sa i përket çështjes së parashkrimit në përgjigjen në padë është theksuar se me datën 14.06.2021, debitori ka bërë pagesë në vlerë prej 100.00 Euro, me ç'rast me pagesa vullnetare të debitorit është e mjaftueshme për tu manifestuar pranimin e borxhit-Ex Lege- ky fakt që shkakton ndërprerjen e parashkrimit dhe atë komfor nenit 368 të Ligjit për Marrëdhëniet e Detyrimeve, duke i propozuar gjykatës që urdhri për përmbartim të mbetet në fuqi ndërsa prapësimi të refuzohet.

Gjykata në procedurën përmbartimore pasi ka shqyrtuar dhe vlerësuar prapësimin e palës debitore, përgjigjen në prapësim të dhënë nga pala kreditore, si dhe shkresat e tjera të lëndës, ka gjetur se prapësimi është pjesërisht i bazuar.

Shqyrtimi i ligjshmërisë së urdhrin përmbartimor dhe dokumentit të besueshëm.

Në propozimin për përmbartim të datës 08.09.2022, të lejuar nga Përmbartuesi Privat J. K, me seli në P, me P.nr.243/22, i datës 09.09.2022, në bazë të dokumentit të besueshëm, ekstrakti nga librat afariste, nga kreditori është kërkuar borxhi për periudhën nga data 28.06.2019 deri me datën 16.08.2022, në shumën prej 534.81 Euro në emër të konsumit të energjisë elektrike.

Gjykata vlerëson se dokumenti i besueshëm-ekstrakti nga librat afariste, mbi bazën e së cilës është filluar procedura përmbarimore është dokumenti juridik i besueshëm dhe titull i përshtatshëm për përmbarim, dhe si i tillë plotëson të gjitha kushtet ligjore në kuptim të dispozitës së nenit 29 par.1 pika 1.2 të Ligjit për Procedurën Përmbarimore (tutje LPP) që përcakton se: *“Përmbarimi me qëllim të realizimit të kërkesës në të holla caktohet edhe në bazë të dokumentit të besueshëm. Dokument i besueshëm, sipas këtij ligji është: 1.1. kambialet dhe çeqet me potest dhe faturë kthyese, po që se janë të nevojshme për themelimin e kërkesës; 1.2. ekstraktet e verifikuara nga librat afariste për pagesat e shërbimeve komunale të furnizimit me ujë, energji elektrike dhe bartjen e mbeturinave”*.

Në këtë drejtim, dokumenti i besueshëm, mbi bazën e së cilës është aprovuar edhe urdhri për përmbarim është i ligjshëm dhe në harmoni me par.3 të nenit 29 të LPP-së, që përcakton se *“Dokument i besueshëm, sipas këtij ligji është: Dokumenti i besueshëm është i përshtatshëm për përmbarim po qe se në të është treguar kreditori dhe debitori, si dhe objekti, lloji, shuma dhe koha e përmbushjes së detyrimit monetar”*.

Gjykata konstaton se kreditori për një pjesë të kërkesës ka humbur afatin ligjor brenda të cilit do të mund të arkëtonte forcërisht borxhin përmes rrugës gjyqësore, saktësisht për borxhin që përfshin periudhën kohore nga data 28.06.2019 e deri më 31.12.2020, në shumë prej 228.38 euro për shkak të parashkrimit.

Kreditori propozimin për përmbarim, e ka paraqitur më datën 08.09.2022 dhe sipas vlerësimit të gjykatës, borxhi i krijuar nga ana e debitorit që nga data 28.06.2019 e deri më 31.12.2020 është parashkruar, sepse ka kaluar afati 1 vjeçar brenda së cilës kreditori ka pasur mundësi të kërkojë përmbushjen gjyqësore të detyrimit, referuar nenit 360 par.1 pika 1.1 dhe par.2 të LMD-së që përcakton se: *“Kërkesat të cilat parashkruhen pas një (1) viti: 1.1. kërkesat për furnizimin e energjisë elektrike, energjisë termike, gazit, ujit dhe shërbimet e pastrimit të oxhaqeve dhe për mirëmbajtjen e shërbimit të pastërtisë, nëse furnizimi ose shërbimi është kryer për nevojat shtëpiake; 2. Afati i parashkrimit rrjedh nga fundi i vitit në të cilin arrin kërkesa për pagesë.”*. Kurse neni 341 par.1 i LMD-së përcakton se *“Me parashkrim shuhet e drejta e kërimit të përmbushjes së detyrimit.”*

Sa i përket rrjedhshmërisë së afatit të parashkrimit, tek kërkesat periodike siç është rasti konkret, afati i parashkrimit fillon të rrjedhë nga fundi i vitit në të cilin arrin kërkesa për pagesë. Si rrjedhojë, për borxhin e vitit 2019 afati ka filluar të rrjedhë në fund të vitit 2019, respektivisht

më 31.12.2019, ndërsa i njëjti është parashkruar pas një viti gjegjësisht me 31.12.2020. Ngjashëm edhe sa i përket pjesës tjetër të borxhit të akumuluar për periudhën e specifikuar në propozimin për përmbarrim, për borxhin e vitit 2020, parashkrimi ka filluar të rrjedhë me 31.12.2020, ndërsa parashkrimi ka arritur me datën 31.12.2021.

Kurse, propozimi për përmbarrim nga kreditori është paraqitur me 08.09.2022, që në kuptim të nenit 360 par.1 të LMD-së, kreditori për këtë periudhë kohore, propozimin për përmbarrim e ka paraqitur jashtë afatit ligjor 1 vjeçar, me ç'rast, borxhi i krijuar nga 28.06.2019 e deri më 31.12.2020, në shumë prej 228.38 euro është parashkruar.

Vendosja si në pikën II të dispozitivit të aktvendimit.

Gjykata konstaton se debitori detyrohet ti paguaj kreditorit shumën prej 306.43 euro për furnizimin me energji elektrike, për periudhën kohore nga 01.01.2021 e deri më 16.08.2022, për shkak se borxhi i tillë për këtë periudhë nuk është parashkruar.

Kreditori me paraqitjen e propozimit për përmbarrim të datës 08.09.2022, e ka ndërprerë parashkrimin e borxhit për periudhën nga data 01.01.2021 e deri më 16.08.2022. Kjo për shkak se parashkrimi i borxhit të vitit 2021 ka filluar të rrjedhë në fund të këtij viti, pra me 31.12.2021 dhe borxhi i vitit 2021 do të parashkruhej pas një viti, respektivisht me 31.12.2022, ndërsa borxhi i vitit 2022, do të arrinte parashkrimin me 31.12.2023, kurse kreditori propozimin për përmbarrim e ka paraqitur me datën 08.09.2022, brenda afatit ligjor 1 vjeçar, të paraparë me nenin 360 par.1 të LMD-së. Paraqitja e propozimit e ka ndërprerë parashkrimin e borxhit në kuptim të nenit 369 par.1 të LMD-së, që përcakton se: *“Parashkrimi ndërprehet me paraqitjen e padisë dhe me çdo veprim tjetër të kreditorit të ndërmarur kundër debitorit para gjykatës ose autoriteti tjetër kompetent me qëllim vërtetimi, sigurimi ose realizimi të kërkesës”*.

Për këtë pjesë të detyrimit, gjykata vendosi si në pikën II të dispozitivit të aktvendimit, dhe debitori detyrohet që shumën prej 306.43 euro t'ia paguaj kreditorit.

Pretendimet e kreditorit të paraqitura në përgjigjen në prapësim se nuk kemi të bëjmë me parashkrim të borxhit të debitorit pasi që me datën 14.06.2021, debitori ka bërë pagesë në vlerë prej 100.00 euro, me ç'rast kemi pranim të borxhit, e konsideron si të pabazuar për këto arsye: pagesat e bëra nga debitori nuk mund të konsiderohen si pranim i tërësishëm i borxhit, në mbështetje të nenit 368 të LMD-së, i cili në paragrafët 1 dhe 2, përcaktohet: *1. Parashkrimi ndërpritet kur debitori e pranon borxhin; 2. Pranimi i borxhit mund të bëhet jo vetëm me deklaratën e kreditorit, veçse edhe në mënyrë të tërthortë, sikurse janë pagesa e kështit, pagesa e*

kamatës, dhënia e sigurimit.”, kështu gjykata e gjen si të pabazuar pretendimin e kreditorit përderisa nuk është vërtetuar se nuk kemi pagesa të kësteve nga ana e debitorit pasi që një gjë e tillë mund të vjen në shprehje vetëm nëse ka marrëveshje mes kreditorit dhe debitorit për pagesën e borxhit në këste të caktuara, ndërsa çfarëdo pagese e rregullt e bërë nga ana e debitorit nuk e nënkupton pranimin e borxhit të tërësishëm.

Që të konsiderohet se debitori e pranon borxhin e parashkruar, është situatë që e rregullon shprehimisht neni 347 par.1 i LMD-së, i cili përcakton se: *“Njohja me shkrim i detyrimit të parashkruar konsiderohet si heqje dorë nga parashkrimi”*. Në rastin konkret, për të konsideruar se debitori ka pranuar në tërësi borxhin e parashkruar duhet që në mënyrë të vullnetshme dhe me shkrim të pranoj dhe njoh detyrimin e parashkruar, e që në rastin konkret një pranim i tillë nga ana e debitorit nuk ka ndodhur. Në këtë drejtim, pretendimi i kreditorit është tërësisht i pabazuar.

Pretendimet e kreditorit të paraqitura në përgjigjen në prapësim se nuk kemi të bëjmë me parashkrim të borxhit të debitorit pasi që faturat e rregullta të energjisë elektrike të shpenzuar për periudhën që është kërkuar në prapësim i janë lënë konsumatorit, gjykata e gjen si të pabazuar duke u mbështetur në nenin 360 par.3 të LMD-së, i cili përcakton se afati i parashkrimit: *“rrjedh edhe nëse furnizimi dhe shërbimet vazhdojnë”*.

Ndërsa, sa i përket pretendimeve të debitorit të paraqitura në prapësim se ekstrakti afarist nuk është i përshtatshëm për përmbartim për shkak se dokumenti i quajtur kartela e konsumatorit nuk mund të paraqitet si dokument përmbartimor, në bazë të cili mund të lejohet përmbartimi por duhet ti përmbaj faturat veç e veç për muajt për të cilët kërkohet borxhi, Gjykata i vlerëson si të pabazuara për faktin se ekstrakti afarist i paraqitur nga kreditori i përmban të gjitha elementet formale të cilat kërkon ligji për lejimin e procedurës përmbartimore, duke filluar nga emri dhe mbiemri i debitorit si konsumator, adresa e tij, detyrimet e arritura dhe periudha kohore e detyrimeve.

Tutje, Gjykata thekson se për zhvillimin e procedurës përmbartimore sipas ekstraktit afarist, nuk është e nevojshme të ketë krahas ekstraktit edhe faturat për të dëshmuar detyrimet e debitorit, përderisa ekstrakti afarist është dokument i besueshëm dhe i përshtatshëm për përmbartim siç është elaboruar edhe më lartë. Për më tepër, gjykata thekson se procedura përmbartimore zbatohet përmes aplikueshmerisë së parimit të rigoroz dhe formal, përmes së cilës bëhet vetëm vlerësimi i ligjshmërinë formale të urdhrin përmbartimor dhe dokumentit të besueshëm dhe në këtë drejtim,

gjkata nuk mund të lëshohet në shqyrtimin material të përmbajtjes së tij dhe fakteve eventuale kontestuese.

Gjkata thekson se në llogaritjen e parashkrimit të borxhit nuk ka zbatuar dispozitën e nenit 355 të LMD-së, që përcakton afatin 3 vjeçar të parashkrimit të detyrimeve të subjekteve afariste në kontratat komerciale, pasi që gjykata nuk ka pasur prova të dorëzuara nga kreditori se debitori është subjekt afarist, sepse në propozimin për përmbarim dhe në urdhrin për përmbarim, nuk është identifikuar debitori si biznes përmes përshkrimit të numrit të biznesit apo numrit fiskal. Konstatimi në propozim për përmbarim vetëm të fjalës “qajtore”, nuk është e mjaftueshme të konstatohet se debitori është subjekt afarist, andaj, nën këto rrethana gjykata parashkrimin e ka llogaritur duke u bazuar në nenin 360 të LMD-së.

Gjkata lidhur me prapësimin e debitorit ka vendosur jashtë seancën gjyqësore dhe atë referuar vendimit të GJEDNJ-së *Saccoccia kundër Austrisë* (Aktgjykim i 18 dhjetorit 2008), pasi pretendimet e palëve kanë qenë qarta dhe të njëjtat ngërthenin çështje ekskluzivisht ligjore të cilat nuk e kanë bërë të domosdoshme mbajtjen e seancës publike, në ndërlidhje edhe me natyrën jo komplekse e çështjes, gjykata u bazua në nenin 73 paragrafi 1 të LPP-së i cili përcakton se: *“gjkata mund të vendosë lidhur me prapësimin jashtë seancës gjyqësore. Përrjashtimisht gjykata mund të caktojë seancë publike nëse vlerëson se kjo është e domosdoshme për të kuptuar plotësisht validitetin e prapësimit”*.

Nga të lartcekurat, duke u mbështetur në dispozitat e nenit 29 par. 1 nënpar.2, nënpar.3 dhe par.3 lidhur me nenin 73 dhe nenit 77 par.1 dhe 5 të LPP-së dhe neni 341 par.1 dhe 2, neni 360 par.1 dhe 2, lidhur me nenin 369 të LMD-së, vendosi si në dispozitiv të këtij aktvendimi.

GJYKATA THEMELORE PEJË
DEPARTAMENTI I PËRGJITHSHËM - DIVIZIONI CIVIL

2022:194491
Ep.nr.256/2022, me datë 05.01.2024.

G j y q t a r j a

Blerta KELMENDI

UDHËZIM JURIDIK:

Kundër këtij aktvendimi mund të ushtrohet ankesë, Gjykatës së Apelit në Prishtinë në afatin prej 7 ditësh nga dita e pranimet të aktvendimit, përmes kësaj gjykate.